

непохитна вірність принципам народної моралі, духовності; уміння скрізь поступати благородно, виявляти лицарські чесноти; турбота про розвиток національних традицій, звичаїв, бережливе ставлення до рідної землі» [4].

Проблема морального виховання в загальноосвітніх школах у будь-яку фазу розвитку держави є актуальною, тому що від цього залежить майбутній вихідний рівень суспільства. Провідним завданням сучасної педагогіки є пошук нового виховного й дидактичного змісту морального виховання в динамічному демократичному суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Гайдай Л. І. Історія України в особах, термінах, назвах і поняттях (від найдавніших часів до Хмельниччини) : Навч. посіб.-коментар / Л. І. Гайдай. – Луцьк : РВВ «Вежа» ВДУ ім. Лесі Українки, 2000. – 436 с.
2. Елькін М. В. Історія педагогіки: [навчально-методичний посібник до самостійного вивчення дисципліни] / М. В. Елькін, М. М. Головка, А. А. Коробченко. – Мелітополь : «ТОВ Видавничий будинок ММД», 2009. – 204 с.
3. Українське козацтво: Мала енциклопедія / [Кер. авт. колект. Ф. Г. Турченко]. – Київ : Генеза; Запоріжжя : Прем'єр, 2006. – 672 с.
4. Руденко Ю. Д. Українська козацька педагогіка: відродження, пошуки, перспективи / Ю. Д. Руденко // Рідна школа. – 1994. – № 5. – С. 13-18.

Моїсеєва О.В.

аспірантка,

Черкаський національний університет

імені Богдана Хмельницького

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ

В усьому світі соціальне замовлення вимагає перш за все людей, здатних до самовдосконалення. Це знайшло відображення і у доповіді ЮНЕСКО «Освіта: прихований скарб», де проголошено: «Людина має навчитися:

- пізнавати, тобто оволодівати інструментарієм, необхідним для розуміння того, що відбувається у світі;
- діяти таким чином, щоб робити потрібні зміни у середовищі свого мешкання;
- жити в суспільстві, беручи участь у всіх видах людської діяльності» [2, с. 31].

Основні напрями вирішення цих питань є покращення та вдосконалення якості освіти. Для цього необхідним завданням є впровадження сучасних технологій, здатних якісно покращити освіту. Такими технологіями є інтерактивні технології навчання. Багаторічний досвід вивчення інтерактивних технологій вітчизняними та закордонними науковцями вказує на те, що

інтерактивні технології виступають інноваційними технологіями для підготовки майбутніх освічених людей.

Слово «інтерактив» запозичене з англійської мови («interact», де «inter» – взаємний і «act» – діяти). Таким чином, «інтерактивний» – здатний до взаємодії та діалогу [4]. Інтерактивне навчання – це така форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну мету – створити необхідні, комфортні умови навчання, за яких кожен учасник навчання відчуватиме свою успішність і розумову здатність. Інтерактивна технологія – така організація навчального процесу, за якої неможлива неучасть учасника у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників процесі навчального пізнання. На наш погляд, вдало суть інтерактивного навчання відображена у визначенні О. Пометун і Л. Пироженко: «Сутність інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається в умовах постійної, активної взаємодії всіх учасників. Це спільне навчання (колективне, групове навчання у співпраці)...» [3, с. 7]. Кожен має конкретне завдання, за яке він повинен публічно відзвітуватись або від його діяльності залежить якість виконання поставленого перед групою та перед усіма учасниками завдання. Навіть найпростіші інтерактивні справи є надзвичайно важкими для підготовки викладачем. Для того, щоб інтерактивні заняття були успішними, потрібно притримуватись етапів, необхідних для успішного засвоєння учасниками нового матеріалу. Ми вважаємо за необхідне навести приклад етапів інтерактивного заняття.

I. Підготовчий етап. Його також можна назвати етапом прийняття рішень.

На цьому етапі викладачу необхідно точно визначити цілі заняття, розподілити учасників у групи таким чином, щоб в кожній групі були учасники неоднорідні за своїм складом, врахувати тип сприйняття та здібності кожного, створити умови для найоптимальнішої безпосередньої взаємодії між учасниками, спланувати заняття, підібрати матеріал, підготувати роздатковий матеріал, розробити таблиці для відмітки результатів роботи учасників.

II. Основний етап або етап «запуску» заняття.

На цьому етапі викладачу потрібно пояснити основні поняття, ознайомити учасників з порядком роботи, запропонувати приклади завдань, дати установку на відповідальність та взаємозалежність, задати учасникам структуру процесу взаємодії всередині груп і між групами, пояснити, які навички групової роботи треба використовувати для отримання результату, описати критерії успіху.

III. Етап контролю учасників і втручання в їх дії.

На цьому етапі уроку викладач може розподілити (або допомогти розподілити) ролі в групах, контактувати з кожною групою з метою контролю, дізнаватись чи всі учасники правильно зрозуміли поставлене завдання, чи необхідні пояснення в його виконанні, вироблення навичок спільної роботи і спілкування.

IV. Етап оцінювання та контролю результатів, їх аналіз.

На цьому етапі викладачу необхідно приділити увагу на досягнуті результати кожної групи, оцінці досягнутих результатів, аналізу результатів роботи груп, підведенню підсумків уроку.

Інтерактивні технології відіграють важливу роль у сучасній освіті. Їх перевагою є те, що ті, хто навчається засвоюють всі рівні пізнання (знання, розуміння застосування, оцінка), збільшується в групах кількість учасників навчання, які свідомо засвоюють навчальний матеріал. Вони займають активну позицію в засвоєнні знань, зростає їх інтерес в одержанні знань.

При інтерактивному навчанні учень або студент перетворюється з об'єкта в суб'єкт навчання; він відчуває себе активним учасником подій, а також власної освіти та розвитку. Інтерактивне навчання сприяє не тільки формуванню цінностей, навичок і вмінь, а й створенню атмосфери співпраці, взаємодії, дозволяє педагогу стати справжнім лідером навчального колективу [1, с. 2-4]. Спільна діяльність у процесі навчання і освоєння навчального матеріалу означає, що кожен вносить у цей процес свій індивідуальний внесок, що відбувається обмін знаннями, ідеями, способами діяльності в атмосфері доброзичливої і взаємної підтримки, що не тільки дозволяє отримувати нові знання, але й розвиває саму пізнавальну діяльність, переводить її на більш високі форми кооперації та співробітництва.

Список використаних джерел:

1. Алексич Т. М. Використання інтерактивних технологій на уроках іноземної мови як засіб підвищення ефективності навчання: методичний матеріал / Т. М. Алексич // Англійська мова та література. – 2008. – № 13. – С. 2-4.
2. Інтерактивні методи навчання у підготовці спеціалістів для банківської системи України: Зб. наук. праць. – Суми – Харків, 2001. – 250 с.
3. Пометун О. І., Пироженко Л.В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібн. / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.
4. Суворова Н. Інтерактивне навчання нові підходи / Н. Суворова. М.: Прогрес, 2005. – 214 с.

Рудницька-Юрійчук І.Р.

викладач,

асистент кафедри педагогіки та психології дошкільної освіти,

Чернівецький національний університет

імені Юрія Федьковича

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ДИТЯЧОГО САДКА В УКРАЇНСЬКІЙ ДІАСПОРІ США ТА КАНАДИ (II ПОЛ. XX СТОЛІТТЯ)

Педагоги українського дошкілля в діаспорі США та Канади, підтримувані ідеєю збереження дітей при рідній мові, всілякими засобами намагалися утримати дитячі садки. Проте з року в рік кількість вихованців світличок (дошкільні групи – авт.) та учнів шкіл українознавства зменшувалася. «Пам'ятаймо, що світлички чи садочки є також підбудою українського шкільництва та молодечих організацій. Тож не легковажмо нашого завдання, бо